



نگهداری حیوان خانگی از نگاه قانون



ملیحه جهانبخش نگهداری حیوان خانگی در خانه، به‌ویژه در آپارتمان، برای همسایگان مشکلاتی ایجاد می‌کند، به‌ویژه اگر فرد مالک یکی از واحدهای آپارتمان باشد، ممکن است این پاسخ را بدهد که چهار دیواری اختیاری! برخی شهروندان به دنبال پاسخ این سؤال هستند که در صورت ایجاد مزاحمت از سمت فردی که در محل سکونتشان حیوان خانگی نگهداری می‌کند، از لحاظ قانونی می‌توانند اقدامی کنند یا خیر. برای پاسخ به این پرسش به سراغ اسما موسوی، وکیل و مشاور حقوقی، رفتیم.

اسما موسوی، وکیل و مشاور حقوقی، درباره قوانین حقوقی نگهداری از حیوان خانگی در منزل شخصی می‌گوید: نگهداری حیوان خانگی در منزل شخصی به‌خودی خود جرم یا تخلف نیست، اما در صورت حصول شرایطی می‌تواند ممنوع باشد،

اول اینکه منزل فرد، آپارتمانی باشد. نگهداری حیوان نمی‌تواند در قسمت‌های مشترک آپارتمان صورت گیرد. مطابق تبصره ماده ۳۰ آیین‌نامه اجرایی قانون تملک آپارتمان‌ها، نگهداری حیوانات در قسمت‌های مشترک، آپارتمان ممنوع است. قسمت‌های مشترک آپارتمان یعنی قسمت‌هایی از ساختمان که همه ساکنان از آن استفاده می‌کنند و کسی حق انحصاری بر آن ندارد، مثل پله‌ها، پارکرها، لابی، محوطه و دیگر مشاعات آپارتمان.

● سلب آسایش عمومی قابل پیگرد قانونی است موسوی درباره نحوه برخورد حقوقی با کسانی که چنین موضوعی را رعایت نمی‌کنند، بیان می‌کند: با این امر می‌توان از دو طریق برخورد کرد، در وهله نخست، با تذکر کتبی از طریق ارائه اظهارنامه رسمی از طرف مدیر ساختمان برای خروج حیوان. در وهله دوم در صورت توجه نکردن مالک حیوان، موضوع قابلیت پیگرد قانونی از سوی مراجع قضایی با عنوان «ایجاد مزاحمت و سلب آسایش عمومی» را دارد.

این وکیل و مشاور حقوقی می‌افزاید: بنابر قانون، نگهداری حیوانات در قسمت‌های اختصاصی آپارتمان از نظر قانونی منعی ندارد، اما کسانی که حیوانات را در آپارتمان‌هایشان نگه می‌دارند، باید توجه داشته باشند که رعایت دو نکته لازم است، نخست اینکه نگهداری حیوان از نظر مقررات و قوانین بهداشت سبب بیماری نشود و دوم اینکه نگهداری این حیوانات برای همسایه‌ها مزاحمت ایجاد نکند.

● حبس از یک ماه تا یک سال برای مزاحمان موسوی در ادامه به بیان قوانین مرتبط با مزاحمت برای همسایه‌ها می‌پردازد و می‌گوید: در صورتی که نگهداری حیوان موجب مزاحمت برای همسایه‌ها باشد، مطابق ماده ۶۰ قانون مجازات اسلامی، فرد مزاحم ممکن است به مجازات یک ماه تا یک سال حبس محکوم شود. همچنین در صورتی که نگهداری حیوان موجب به‌خطر افتادن بهداشت عمومی باشد، مشمول مقررات ماده ۶۸۸ قانون مجازات اسلامی دانسته می‌شود. مطابق ماده ۶۸۸، هر اقدامی که تهدید علیه بهداشت عمومی شناخته شود، مرتکبان چنانچه طبق قوانین خاص مشمول مجازات شدیدتری نباشند، به حبس تا یک سال محکوم خواهند شد.

● مالک سگ ممکن است به قصاص محکوم شود این وکیل و مشاور حقوقی می‌افزاید: با توجه به تفسیر ماده ۵۰۰ قانون مجازات اسلامی مصوب سال ۱۳۹۲ می‌توان بیان کرد که اگر سگ تربیت شده و دارای قلابه هم باشد و اگر از سوی مالک آن با هر انگیزه‌ای اعم از شوخی و مزاح یا به قصد ترساندن و ایجاد خوف یا بدون هیچ انگیزه‌ای حیوان به سمت اشخاص اعم از کودکان، بانوان یا سالمندان و حتی افراد بزرگ سال حرکت کند یا حیوان در مقابل این افراد پارس کند و موجبات ترس شخص رافراهم کند و از وحشت وارد شده، صدمه جسمی، روحی و روانی به اشخاص وارد گردد یا اینکه موجب سقط جنین زنان باردار یا سگته و فوت اشخاص شود، به موجب عمل مادی غیراصابتی، مطابق باند «پ» ماده ۲۹۰ قانون مجازات اسلامی مصوب سال ۱۳۹۲، در صورت فوت شخص، قتل عمدی محسوب می‌شود و مالک سگ محکوم به قصاص است. همچنین در صورتی که عمل حیوان منجر به آسیب جسمی و صدمه روحی یا روانی شود، صاحب حیوان به استناد مواد ۲۲ و ۵۲۳ قانون یادشده، ملزم به جبران خسارت به دلیل تقصیر در نگهداری حیوان است.

● چگونه شکایت کنیم؟ موسوی درباره چگونگی شکایت در این موارد بیان می‌کند: اگر نگهداری حیوان موجب مزاحمت یا تهدید بهداشت عمومی شود، اقدام قانونی تنظیم شکوایتیه از طریق دفاتر خدمات قضایی و پیگیری آن از طریق دادسرا و دادگاه است. البته پیش از اقدام به شکایت، تلاش برای حل موضوع به صورت کد خدمتشی و با گفت‌وگو و تعامل و درگام بعدی ارسال اظهارنامه قانونی توصیه می‌شود. در صورت تصمیم به شکایت، تنظیم استشهادیه از همسایگان می‌تواند راهگشا باشد.

وی می‌افزاید: در نهایت اگر فردی محکوم شود، قاضی طبق ماده ۲۲ قانون مجازات اسلامی می‌تواند بر اساس اختیاراتی که قانون گذار به او داده است، در حکم تخفیف دهد و هم می‌تواند حکم را مثلاً به جریمه نقدی تبدیل کند. روش‌های قانونی دیگری نیز برای کمک به این افراد، بسته به مورد، می‌تواند وجود داشته باشد.



شهر
شهر
شهر

۱۳
SHAHIRANNEWS.IR



شهر
شهر
شهر



گزارشی از یک معضل اجتماعی که این روزها دامن بعضی از خانواده‌ها را گرفته است

حیوان خانگی فرهنگ بیگانه یا فرار از تنهایی

ملیحه جهانبخش

گزارش
روز

این روزها نگهداری حیوانات خانگی در زندگی شهری روبه افزایش است. این پدیده در نفس موضوع که مراقبت و نگهداری از حیوان است، به عنوان مشکل مطرح نیست، اما زمانی به عنوان عاملی آسیب‌زا برای خانواده و افراد جامعه تلقی می‌شود که بعضی هانگهداری حیوان خانگی را جایگزینی برای فرزند می‌دانند یا فردی خلأ تنهایی اش را به جای حفظ ارتباطات اجتماعی و تمایل به تشکیل خانواده، با حیوان خانگی در خانه پر می‌کند. حتی در برخی خانواده‌ها حیوان خانگی به عنوان سرگرمی برای فرزند خانواده و عضوی جدید در خانه اهمیت پیدا می‌کند تا نبود خواهر یا برادر تنهایی اش را به فراموشی بسپارد. در این موارد، به نظر می‌رسد افزایش این پدیده در جامعه نیازمند تأمل و واکاوی جدی است.

سگ، همدم روز و شب‌های تنهایی

برای رسیدن به سوژه، نیاز نیست خودمان را زیاد به زحمت بیندازیم، مستقیم به یکی از محلات برخوردار شهرمان می‌رویم. در یکی از خیابان‌های کوهسنگی خانم میان‌سالی را می‌بینیم که سگ پشمالوی خرمایی رنگش را در آغوش گرفته و برای هواخوری او را به کوچه آورده است. از دور خانم را زیر نظر دارم؛ سگش تا گره‌ای را می‌بیند، بی‌قرار می‌شود و با صدای نازکش پی‌درپی واق‌واق می‌کند. با عاطفه، یکی از همسایه‌های این خانم، هم‌کلام می‌شوم. او که از این سروصدا خونش به جوش آمده است، می‌گوید: کار هر روزش است. بارها اعتراض کردیم که لطفا

مزاحمت‌های خیابانی با حیوان خانگی

شهروند دیگری می‌گوید مدتی قبل برای تهیه گوشت به یکی از مراکز تهیه گوشت و مرغ در خیابان پیروزی رفته بودم و زمانی که می‌خواستم خارج شوم، ناگهان با سگ بزرگ و سیاهی روبه‌رو شدم که قلابه‌اش در دست خانم جوانی بود. قد و قواره‌اش تا کمر آن خانم می‌رسید و هر کسی هم که از کنارش رد می‌شد، به طرفش خیز برمی‌داشت و پارس می‌کرد. درخواست کردم کنار بروم تا بتوانم خارج شوم. خانم جوان در پاسخ من گفت: ترس ندارد که، خانگی است! بعد هم از دم در سفارش داد. به نظر می‌رسید مشتری همیشگی است و برای گرفتن غذای سگ به این مغازه مراجعه می‌کند.



بدون «لوسی» زندگی کردن برایم سخت است

بیمارستان باز می‌کنم. او و همسرش از شهرستانی در نزدیکی مشهد برای درمان «لوسی»، سگ تربیتی‌شان، به اینجا آمده‌اند. سی و چهار ساله و دانشجوی ارشد حسابداری است. می‌گوید: دعا کنید پسرم حالش خوب شود. دو ساعتی می‌شود که او را به اتاق عمل برده‌اند و هنوز زیر تیغ جراحی است. از رنگ و رخسارش مشخص است که خیلی به حیوان

فرهنگی زاده غرب



نگهداری حیوانات خانگی که چرخه بسیار پردرآمدی برای صاحبان تجارت است، هزینه‌های بسیاری را به فرد و جامعه تحمیل می‌کند

نگهداری از حیوان عظیم (س) می‌زنیم. از کنار گذر وارد می‌شویم. درمانگاه، داروخانه و فروشگاه‌های اقلام و لوازم نگهداری حیوانات در حاشیه این بزرگراه به چشم می‌خورد. بیمارستان و پلی‌کلینیک تخصصی را می‌بینیم. جلو در این کلینیک زوج جوانی را می‌بینیم که قدم می‌زنند و مضطرب و نگران به نظر می‌رسند. به سراغ خانم می‌روم و سر حرف را درباره دام‌پزشکان و کیفیت کارشان در این

رو بیاورم. قاسمی با بیان اینکه فرزندآوری یک مسئولیت‌پذیری بزرگ است، اظهار می‌کند: افرادی که نمی‌خواهند مسئولیت بپذیرند، برای اینکه به بار خودشان راحت باشند، جایگزینی برای فرزند طراحی کردند تا خلأ عاطفی خود را پر کنند و آن، حیوان خانگی بود.

وی می‌افزاید: انقلاب خانواده و رفتن خانواده غربی به سمت کوچک شدن تا جایی که تجرد اختیاری رواج پیدا کرد، از اصلی‌ترین دلایل گرایش خانواده غربی به نگه داشتن حیوانات خانگی بود که پس از مدتی این فرهنگ به سمت کشورهای شرقی آمد و به یک کلاس اجتماعی تبدیل شد.

● آسیب به خانواده و ستم به حیوان خانگی قاسمی درباره آسیب‌های این پدیده برای انسان و حتی حیوان خانگی می‌گوید: نگهداری از حیوانات خانگی اول ظلم بزرگی به حیوانات است. حیوانات زیست‌بومی دارند، ولی ما آن‌ها را از زیست‌بومشان جدا می‌کنیم و به خانه‌هایی که با زندگی غربی آن‌ها سازگار نیست، می‌آوریم و سعی می‌کنیم

پدیده‌ای برای فخر فروشی



این پدیده شوم علاوه بر فخر فروشی و کم‌رنگ شدن اعتقادات دینی، برای جامعه نیز زیان‌آور است

از دلایل افزایش نگهداری حیوانات خانگی به‌ویژه در دهه‌های گذشته، فخر فروشی و نمایش امسروزی‌بودن و روشن فکری‌بودن است. دکتر امین‌ا... قرائی مقدم، جامعه‌شناس و استاد دانشگاه، با بیان این دیدگاه به واکاوی و تحلیل موضوع نگهداری از حیوانات خانگی و آسیب‌های آن در میان خانواده‌های ایرانی و افراد مجرد می‌پردازد.

او با بیان اینکه توجه کردن به حیوانات به عنوان مخلوقات خداوند در نفس خودش عمل بدی نیست، اظهار می‌کند: این مسئله بیشتر در طبقه مرفه جامعه و کسانی که از لحاظ مذهبی اعتقادات کم‌رنگی دارند، به چشم می‌خورد. زمانی که این پدیده باعث شود فردی به جای ازدواج و فرزندآوری، خلأ تنهایی اش را با حیوان خانگی مانند سگ پر کند، آسیب جدی است. مسائلی که به دنبال آن می‌تواند تجردگرایی را به دنبال داشته باشد.

● تهدیدی جدی برای بقای نسل وی می‌افزاید: از وظایف زن و مرد در جامعه این است که با ازدواج و فرزندآوری نسل را حفظ کنند. فرزندآوری مسئولیت‌پذیری است که متأسفانه برخی جوانان امروزی با روی آوردن به نگهداری از حیوانات خانگی، خودشان را با آن‌ها سرگرم می‌کنند. این جامعه‌شناس با بیان اینکه این پدیده شوم

گفت و گو

گفت و گو